

A PÁRTOKTATÁS VEZÉRFONALAI

1948. TAVASZI OKTATÁSI IDÉNYRE

I

A marxista-leninista párt szerepe a munkásmozgalomban

Ára 30 fillér

S Z I K R Á

Felelős kiadó: Ujhelyi József.

SZIKRA IRODALMI ES LAPKIADÓ VALLALAT, NYOMDAI RT.
Felelős vezető: Nedeczky László.

Marxista-leninista párt szerepe a munkásmozgalomban

A magyar munkásság amióta bizonyos abban, hogy a két munkáspárt egyesülni fog, másképpen nézi munkáját, helyzetét és jövőjét. Örömmel, bizakodással tekint előre. A munkások között mindenütt a felszabadulás érzésével találkozunk, mert tudják, hogy a munkásosztályon belüli testvérharc befejezésével, meggyorsul a dolgozók életszínvonalának emelkedése és a dolgozók most veszik valójában birtokukba az országot.

Az egységes munkáspárt megteremtése kiterjeszti és megszilárdítja a munkásosztály hatalmi pozícióit és befolyását az állam döntő szerveiben éppen úgy, mint a társadalmi élet minden terén.

Tudnunk kell azt, hogy a munkásosztály hatalmi pozícióinak legfőbb alátámasztója és biztosítója a párt. Ezért szükséges foglalkozni azzal a kérdéssel, milyen legyen az a párt, amelyet mi az egyesülés folyamán össze akarunk kovácsolni, mint a magyar munkásosztály harcának jövőbeli legfőbb fegyverét.

Mielőtt az egyesült párt kérdéseivel foglalkoznánk, röviden tisztázni kell azt a kérdést, mi a párt és mi a pártok szerepe.

Mi a párt?

A pártok a történelem folyamán kialakult osztálytársadalom viszonyai között keletkeztek. A társadalmi osztályok harca hívta őket életre és ezek érdekeinek védelme határozza meg működésüket is. A pártok az osztályok harcának vezetői.

A pártok közötti különbségek és ellentétek az osztályok közötti különbségekből és érdekellentétekből fakadnak.

Vannak történelmi pártok, amelyek helyesen fejezik ki valamely feltörekvő, haladó osztály érdekeit, meg tudják szervezni és harcba tudják vinni az osztályt azok megvalósításáért. Az ilyen pártoknak történelmi feladatuk van, amelyet az osztály élén végre kell hajtaniok. (Ilyen párt volt pl. a nagy francia forradalom pártja a Jakobinus Párt, és ilyen párt ma a Kommunista Párt is.) Vannak pártok, amelyek a haladás ellenes erők szolgálatában állanak. Ezek a reakciós pártok, amint a történelem minden példája bizonyítja, halálra vannak ítélve és ha működésükkel ideig-óráig gátolják is a haladást, a történelmi fejlődés könyörtelenül elsöpri őket. Gondoljunk csak a közelmúlt fasiszta pártjaira. Nem kétséges, hogy ez lesz a sorsa minden reakciós és fasiszta pártnak.

▲ marxizmus-leninizmus tanítása a pártról

Miben különbözik a leninista párt a többi pártoktól?

A marxista-leninista párt ideológiájában és szervezeti felépítésében gyökeresen különbözik az összes többi párttól. A leninista párt mindenekelőtt a munkásosztály pártja, a munkásosztály harci vezérkara. Ez lesz a jövőben az egyesült munkáspárt is. Hogy miért, ennek megértéséhez rövid történelmi visszapillantást kell tenni.

A kapitalizmus kialakulásával az emberiség történetében új szakasz kezdődött. A kapitalista társadalom uralkodó osztálya, a burzsoázia, keletkezésével egyidejűen létrehozta saját uralmának megdöntőjét, a munkásosztályt. A munkásosztály feladata és történelmi küldetése, hogy önmaga felszabadításával felszabadítsa az összes elnyomottakat és a kizsákmányoláson alapuló osztálytársadalmat véglegesen megszüntesse. A munkásosztály harcának vezetője — a marxista-leninista párt.

A tőkés társadalom elleni harc nemcsak a munkásosztály, hanem az egész dolgozó emberiség közös ügye, mert a tőkés

társadalom fennmaradása elpusztulással fenyegeti az egész emberiséget. A harc élén azonban a munkásosztálynak, mint a legforradalmibb osztálynak kell járni szoros szövetségben a dolgozó parasztsággal és értelmiséggel. Az a párt, amely vezetője ennek a harcnak, nemcsak a munkásosztály, hanem az egész dolgozó nép érdekeit képviseli, az egész dolgozó nép pártja.

A tőkés társadalom elleni és a szocializmus építéséért folytatott harc vezetésére az imperializmus korszakában, az osztályharc kiélesedésének korszakában, a munkásosztály régi pártjai már nem megfelelőek. „Ezért volt szükség új, harcos, forradalmi pártra, olyan pártra, melynek megvan a bátorsága arra, hogy a proletáriátust harcba vezesse a hatalomért, melynek megvannak a szükséges tapasztalatai arra, hogy a forradalmi helyzet bonyolult viszonyai között eligazodjék és elég hajlékony ahhoz, hogy a céljához vezető úton minden zátonyt elkerüljön.“ (Sztálin.)

Az a párt, amely rendelkezik ezekkel a feltételekkel, képes az emberiség felszabadításáért folyó harcot győzelemre vinni és ezt a harcot már sikeresen vívja az egész világon, a marxista-leninista párt. Ilyen párt Magyarországon a mi pártunk is a Magyar Kommunista Párt, és ilyen lesz a magyar dolgozók nagy egyesült pártja is.

Milyen legyen az egyesült párt?

Az egyesült pártban a magyar és nemzetközi munkásmozgalom legjobb tapasztalatait akarjuk érvényesíteni. Ezért egyezett meg a két párt vezetősége abban, hogy az egyesült párt ideológiája a marxizmus—leninizmus lesz és szervezeti felépítésében Lenin és Sztálin pártról szóló tanítását fogja követni. Az egyesült párt, ugyanúgy, mint a Magyar Kommunista Párt, az egész dolgozó magyar nép vezetője, a dolgozó magyar nép pártja lesz.

A párt ideológiai és szervezeti egysége

A marxista—leninista pártot ideológiai és szervezeti egység jellemzi. Ez adja meg a pártnak az összetartó erőt és

az akcióképességet. Ideológiai egység alatt azt értjük, hogy a párt valamennyi szervezete és minden tagja a marxista—leninista elmélet alapján áll és e tanítás segítségével kidolgozott politikai irányvonalát a párt valamennyi tagja magáévá teszi és végrehajtja.

Az elmélet jelentősége

• Közismert az a lenini mondás, hogy „élenjáró harcosszerepét csak az a párt tudja betölteni, melyet élenjáró elmélet irányít“. A párt feladatát csak abban az esetben tudja megoldani, ha ideológiailag egységes és a marxizmus—leninizmus élenjáró elmélete vezeti.

A magyar munkásság sorain belül ma még a marxizmuson—leninizmuson kívül a legkülönbözőbb burzsoá és oppor-tunista, ellenséges és zavaros elméletek keringenek. A marxizmus—leninizmust nemcsak azért nevezzük élenjáró elméletnek, mert a burzsoá és kispolgári elméletekkel szemben magasabbrendű, a társadalmi fejlődést képviselő elmélet, hanem azért is, mert történelmi tapasztalat bizonyítja, hogy ez az egyedüli ideológia, amely megmutatta a győzelem útját a munkásosztály számára. A történelem bebizonyította, hogy ahol a munkásosztályt a marxizmus—leninizmus ideológiája alapján álló párt vezette, ott győzött. Így volt ez a cári orosz birodalomban, ahol a munkásosztály megdöntötte a kapitalista osztály és a nagybirtokosok hatalmát. A Szovjetunióban ilyen párt vezetése mellett tudta a munkásosztály a kapitalizmus megdöntése után a szocialista rendszert felépíteni és megvédelmezni minden belső és külső ellenséggel szemben. De így van ez az új népi demokratikus országokban is, ahol a munkásosztály harcát a marxizmus—leninizmus elméletével felfegyverzett kommunista pártok vezetik. Ezért sikerült ezekben az országokban a tőkés és nagybirtokosok hatalmát megtörni, ezért sikerült a hatalmat a dolgozó osztályok számára meghódítani, megtartani és továbbfejleszteni.

Ellenben azokban az országokban, ahol a munkásosztály többségét, vagy jelentős rétegét reformista vagy olyan nézetek alapján vezették, mint pld. a harmadik út, vagy a marxizmus nélküli munkáspárt elmélete, sehál sem tudta a munkásosztály a kizsákmányolók hatalmát megdönteni és a hatalmat meghódítani. Ezekben az országokban a tőkésnek és föld-

Birtokosoknak sikerült a harmadik utas árulók segítségével a munkásosztály egységét megbontani és saját megrendült hatalmukat megszilárdítani.

A baloldali szociáldemokrata elvtársak a Szociáldemokrata Pártban az elmúlt három esztendő során a jobboldal szabotázsá miatt nem mindég tudták következetesen képviselni a magyar munkások érdekeit. Erről beszélni kell azért, mert a munkásosztályt tapasztalatokon és tanulságokon nevelni legfontosabb kötelességünk és a tömegeket csak kézzelfogható tényeken lehet hatásosan nevelni. A magyar demokrácia hároméves tapasztalata bizonyítja, hogy az a párt, amely töretlenül képviselte a munkásosztály érdekeit és vezette a munkásosztály harcát, a marxizmus—leninizmus ideológiájával felfegyverzett Magyar Kommunista Párt volt.

A párt szervezeti egysége

Az ideológiai egység mellett a pártban szervezeti egységnek is kell lenni. A párt csak akkor képes a munkásosztály harcát gyakorlatilag vezetni, egy cél felé irányítani, ha a párt szervezett egész, a szervezetek összessége. „Ha összes tagjai egy egységes közös csapatba vannak szervezve, ha az akarat egysége, a cselekvés egysége, a fegyelem egysége forrasztja őket össze“ (Sztálin).

A párt csak abban az esetben tudja feladatát betölteni, ha biztosítani tudjuk a párt egységét. A párt egysége mellett még biztosítanunk kell a munkásosztály egységét is, mert csak ebben az esetben tarthatunk igényt a munkásosztály hegemoniájára, a munkásosztály vezetőszerére, a nemzetén belül. Csak, ha a munkásosztály egységét biztosítottuk, érhetjük el, hogy a parasztság, értelmiség, kisiparosok és más dolgozó rétegek bizalommal kövessék a munkásosztályt.

A párt, mint élcsapat

A marxista-leninista párt a munkásosztály hatalomért folytatott harcában az irányító és vezető szerepét tölti be. A párt a munkásosztály élcsapata, amely a munkásosztály legöntudatosabb, legképzettebb elemeit fogja össze. Az osztály harcának vezetésében a párt a napi célok túl mindig szem előtt tartja a munkásosztály távolabbi célkitűzéseit és ennek

megfelelően vezeti a ~~mindennapi~~ harcokban is az osztályt.

A Magyar Kommunista Párt a Horthy-rendszer idején volt üldözött kis pártból a felszabadulás után, a demokratikus viszonyok közepette és részben a Szociáldemokrata Párttal folyó kényszerű taggyűjtőversenyzés következtében hatalmas tömegpárttá növekedett, de az élcsapat funkcióit ugyanúgy, mint a múltban, ma is betölti. Betölti azért, mert mindezen viszonyok között kidolgozta a munkásosztály követeléseit, a dolgozó nép követeléseit (fasizmus és reakció elleni harc, föld-reform, nagybankok államosítása, Pfeiffer-párt feloszlata, s. b.) napirendre tűzte őket és mozgósította a tömegeket e követelések kiharcolására. Betöltötte az élcsapat szerepét a felszabadulás után azért, mert a munkásosztály tömegein túl a parasztságot és az összes dolgozó rétegeket egy táborba tudta tömöríteni és vezetni a magyar demokrácia követeléseinek valóra váltásáért, mert a munkásosztály napi feladatait és harcait az osztály teljes felszabadítása (a szocializmus) irányába vezeti.

Az egyesülés után az egyesült pártnak is a magyar munkásosztály és a magyar dolgozó nép élcsapatává kell lennie. A dolgozó nép harcát vezető pártot, amely az élcsapat funkcióit jól akarja ellátni, erre nem annyira tagjainak száma, mint inkább minősége teszi alkalmassá. A párttagság száma igen fontos körülmény. Ha a párttagság száma túlságosan felduzzad, minőségében felhígul, ha a határ a párt és az osztály tömegei között elmosódik, ez azzal fenyegeti a pártot, hogy megszűnik élcsapat lenni.* A mi viszonyaink között ezért döntő követelmény, hogy a marxista-leninista tudomány tanításával és tanulásával párttagságunk elméleti színvonalának gyors emelésével küzdjünk az ellen a veszély ellen, amely párttagságunk számának túlságos felduzzadásával pártunk élcsapat jellegét fenyegeti.

A párt kapcsolata az osztályhoz

Ide kapcsolódik az a kérdés, milyen legyen a párt kapcsolata az osztályhoz. Erre a kérdésre a marxizmus-leninizmus azt a választ adja, hogy a pártnak össze kell forrnia az osztállyal.

* Ezért írta legutóbb Rákosi elvtárs, hogy: „a mi pártunk összetételében rég megszűnt a munkásosztály élcsapata lenni.”

„A párt nem lehet csak élenjáró csapat. Egyszersmind az osztálycsapatának is kell lennie, az osztály részének, melyet léte összes gyökerei szorosán az osztályhoz kapcsolnak... A párt nem vezetheti az osztályt, ha nem kapcsolódik össze a pártonkívüli tömegekkel, ha a párt és a pártonkívüli tömegek között nincs összeforrás, ha ezek a tömegek nem fogadják el a párt vezetését, ha a pártnak a tömegeknél nincs erkölcsi és politikai hitele.“ (Sztálin.)

A párt legyőzhetetlen, ha összeforrt az osztállyal, de elveszett, ha elszakad tőle. A párt millió szállal kell, hogy eleven kapcsolatban álljon az osztály tömegeivel, hogy ne csak a tömegek tanuljanak a párttól, hanem a párt is tanuljon a tömegektől.

A párt az osztály szervezett csapata

Ki lehet párttag?

A marxista-leninista párt nemcsak élenjáró csapata a munkásosztálynak. Ha az osztály harcát valóban vezetni akarja, akkor az osztály szervezett csapatának is kell lennie. A szervezettség feltétele az, hogy a párttagok a párt valamelyik szervezéséhez tartozzanak, ott bevonják őket valamilyen pártmunkába, megismertessék velük a párt ideológiáját, célkitűzéseit és pártfegyelmre neveljék őket. Azok a feltételek, amelyek meghatározzák azt, hogy ki lehet párttag, elengedhetetlenül szükségesek a párt tervszerű és szervezett munkájához, — és ahhoz, hogy ezt a szervezettséget belevigye a dolgozók tömegeibe is. „A párt csak akkor teljesítheti feladatát, ha a párt maga a fegyelmezettség és szervezettség megtestesülése, ha a párt maga a proletáriátus szervezett csapata. Enélkül szó sem lehet arról, hogy a párt tényleg vezesse a proletáriátus milliós tömegeit. A párt a munkásosztály szervezett csapata.“ (Sztálin.)

A párt erejét nem a párttagok száma, hanem főleg a szervezeten és fegyelmezeten dolgozó aktív pártmunkások száma határozza meg. Ezért kell arra törekedni, hogy párttagjaink minél nagyobb számban résztvegyenek valamilyen formában pártszervezetük életében. Ezt a célt szolgálja a lenini pártépítés elgondolásához híven a MKP szervezeti szabályzata is, amely következőképp határozza meg azt, hogy ki lehet párttag.

„A párt tagja az, aki a párt célkitűzését magáévá teszi, politikai irányvonalát elfogadja, résztvesz valamely szervezetének munkájában, aláveti magát a pártfegyelemnek és rendszeresen fizeti a tagjárulékot.“

Demokratikus centralizáció

A marxista—leninista párt szervezeti felépítése a demokratikus centralizáció elvei szerint történik. A centralizáció azt jelenti, hogy a pártot a belső demokrácia mellett, igen erős, határozott központosítás jellemzi. A párt egyes szervezetei egymásnak fölé és alá vannak rendelve. A felsőbb szervek utasításait az alsóbb szervek végrehajtani kötelesek. A párt legfőbb szerve, az Országos Kongresszus, melyet a Központi Vezetőség két évenként hív össze. A párt legfelsőbb szerve két kongresszus ülései közötti időszakban a Kongresszus által választott Központi Vezetőség. A Központi Vezetőségnek a párt összes többi szervezete alá van rendelve. A Központi Vezetőség utasításait az összes szervezetek kötelesek végrehajtani.

A párton belüli demokrácia azt jelenti, hogy a párt összes vezető szerveit taggyűlésen, pártértekezleten, Országos Pártkongresszuson demokratikus úton választják meg. A párt-szervezetek és vezetőségek szabadon megvitatják a párt politikáját és feladatait. Véleményeltérés esetén a kisebbség köteles magát alávetni a többség határozatának. A szavazás a párt minden szervezetében és szervében egyszerű szótöbbséggel történik. Valamely pártszerv által hozott határozat, amelyet a többség elfogad, a pártszervezet azon tagjaira is kötelező, akik a határozatban foglalt állásponttal előzőleg szembeálltak.

Pártszerűség

A pártszervezetben kollektív vezetésnek kell irányadónak lenni. Minden pártszervezetnek van egyéni felelős vezetője — a titkár —, aki a pártszervezet munkájáért a pártvezetőség ülései között felelős — és a pártszervezet vezetősége nevében eljárhat, vagy intézkedhet. A pártszerűség azonban megköveteli, hogy a felelős vezető minden elvi jelentőségű kérdést a vezetőség elé terjesszen. A pártvezetőség meg-

tárgyalja az elvi jelentőségű kérdéseket és együttesen határoz. Pártközi tárgyalásokon, parlamentben és egyéb nyilvános szervezetben általában, ahol a pártot más pártok felé kell képviselni, vagy a párt nevében beszélni, minden kérdésben először a vezető szervnek döntést kell hoznia, és felhatalmazást adni a párt nevében beszélő elvtársnak arra, hogy milyen álláspontot képviseljen. A pártszerűséghez tartozik az is, hogy a hozott határozatokat időre és pontosan végrehajtsuk.

A vezető szervek a pártszervezeteknek tevékenységükről rendszeresen beszámolni kötelesek és működésükért felelősséggel tartoznak a tagságnak.

Kritika és önkritika

A párt belső életében a kritika és önkritika fontos szerepet játszik. A kritika és önkritika hozzátartozik a marxista—leninista párt nevelési módszereihez. A kritikának abból kell kiindulni, hogy valamely cselekedet, vagy álláspont, amit egy elvtárs képvisel, vagy végrehajt, helyes vagy nem helyes. Nem lehet tekintettel lenni arra valamely cselekedet elbírálásánál, hogy ki, mikor és hogyan került a pártba.

A kritikával kapcsolatban szükséges idézni Lenin következő megállapítását:

„A politikai pártnak saját hibájához való viszonya egyik legfontosabb és legbiztosabb kritériuma a párt komolyságának s annak, hogy miként teljesíti valóságban kötelességét az osztályával és a dolgozó tömegekkel szemben. A hibát nyíltan elismerni, annak okait felfedni, kielemezni a körülményeket, melyek a hibát létrehozták. Gondosan mérlegelni, hogy mely eszközökkel lehet kijavítani: ime, ez jellemez egy komoly pártot, ily módon teljesíti a párt kötelességét, így neveli és tanítja az osztályt és a tömegeket is.“

Hogy milyen komolyan veszi a Magyar Kommunista Párt a kritikát és önkritikát, bizonyítja Rákosi Mátyás elvtársnak a Szabad Népből megjelent cikke: „Sorolnivaló láncszem”, amelyben Rákosi elvtárs felhívja a széles munkástömegek figyelmét az elmélet jelentőségére és arra a hiányosságra, amely ezen a téren a magyar munkásmozgalomban fennáll. Rákosi elvtárs komoly kritikával és a párt nevében gyakorolt önkritikával rámutatott arra, hogy ezen a téren még nagyon

sok a tennivaló és hogy néha még az MKP Politikai Bizottságában is mutatkoztak hibás nézetek elvi jelentőségű dolgokban.

A párt életében, a párt saját hibáinak leküzdésében, a hibák feltárásában és kijavításában a kritika és önkritika a döntő fegyver. Ezzel az eszközzel mi eddig is éltünk és az egyesült pártban a jövőben is élni fogunk.

A kritikából adódik az, hogy embereknek képeseknek kell lenni, hogy önkritikát gyakorolhassanak. Pártagjaink ideológiailag nem fejlődhetnek, ha nem képesek önbírálatra, ha nem képesek saját álláspontjuk, vagy cselekedetük hibáit — amennyiben tévedtek — belátni. A tévedés belátása a fejlődés elengedhetetlen feltétele.

Pártfegyelem

A marxista—leninista párt egyik legfontosabb jellemvonása a pártban uralkodó fegyelem és akarat egység. Erről Sztálin elvtárs a következőket mondja:

„A párt, mint az akarat egysége, amellyel összeegyeztethetetlen a frakciók létezése. A proletáriátus diktatúrájának kivívása és megtartása lehetetlen párt nélkül, mely éppen tömörsége és vasfegyelme folytán erős. Vasfegyelem azonban elképzelhetetlen a pártban az akarat egysége nélkül, a párt összes tagjainak teljes és feltétlen cselekvésegysége nélkül. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ezzel a párton belül ki volna zárva a vélemények harcának a lehetősége. Ellenkezőleg. A vasfegyelem nemcsak nem zárja ki, hanem feltételezi a kritikát és a vélemények harcát a párton belül. Még kevésbé jelenti ez azt, hogy a fegyelemnek „vaknak“ kell lennie. Ellenkezőleg. A vasfegyelem nemcsak nem zárja ki, hanem feltételezi az alárendelés tudatosságát és önkéntességét, mert csak a tudatos fegyelem lehet igazi vasfegyelem. De mikor a vélemények harca már befejeződött, mikor a kritika ki van mérítve és a határozatot elfogadták, a párt összes tagjainak akarat- és cselekvésegysége az az elengedhetetlenül szükséges feltétel, ami nélkül el nem képzelhető sem egységes párt, sem vasfegyelem a pártban.“

Erre a fegyelemre szünet nélkül nevelni kell a funkcionáriusokat és a tömegeket, akik még nem szokták meg ezt az

önkéntesen vállalt fegyelmet. Ez döntő kérdés. A párt nem tudta volna eddigi sikereit elérni, ha nincs meg benne az akarat-egység és a pártfegyelem. Ha a magyar demokrácia bármelyik kritikus időszakára gondolunk; földreformra, a bank-államosításra, a reakció elleni harcra, látjuk, hogy milyen döntő szerepet játszott az, hogy a párt óriási többsége egy emberként mozdult meg és cselekedett a párt utasításának megfelelően. Ez döntő módon járult hozzá a reakció szétzúzásához.

A párt ezért nem tűrheti az akarat-egység és a pártfegyelem meglazulását. Ha valaki tudatosan szembehelyezkedett a párt politikájával, azzal szemben nem gyakorolhattunk elnézést. Az ilyen embereket vagy kizártuk a pártból, vagy enyhébb esetben eltávolítottuk azokról a helyekről, ahol a párt nevében kellett beszélni vagy cselekedni.

Az akarat-egységre és fegyelemre a pártnak, a magyar munkásosztálynak jövőben ugyanúgy szüksége lesz, mint idáig.

A jobboldal kizárása a Szociáldemokrata Pártból

Az eddig elmondottak érthetővé teszik, miért döntő kérdés a jobboldali szociáldemokraták kizárása. A jobboldali szociáldemokraták nem hajlandók elfogadni a munkásosztály politikáját, a párt akarat- és szervezeti egységét és amennyiben ezek bennmaradnának az egyesült pártban, megbontanák az egyesült párt egységét. A jobboldali szociáldemokraták kizárása tehát nem büntető aktus, hanem elvi jelentőségű lépés, mely az egyesült párt egységének biztosítása érdekében történik és amelyen az egész egyesülés sikere múlik.

A párt és a tömegszervezetek

A párt az osztályszervezetek legfelsőbb formája

A párt és az osztály között, a párt és a tömegek között az eleven kapcsolatot a munkásosztály, a dolgozó nép különböző tömegszervezetei képezik. Sztálin elvtárs erről a következőket mondotta.

„A párt a munkásosztály szervezett csapata. De a párt a munkásosztálynak nem csak egyetlen szervezete. A proletá-

riátusnak még egész sor más szervezete is van, amelyek nélkül sikeres harcot a tőke ellen nem vívhat: szakszervezetek, szövetkezetek, gyári üzemi szervezetek, parlamenti frakció, a nők pártonkívüli egyesületei, sajtó, kultúrszervezetek és közművelődési szervezetek, ifjúsági szövetségek stb.“.

Sokan a magyar munkásmozgalomban helytelenül értékelik a tömegszervezetek szerepét. Vannak olyanok, akik nem ismerik fel, hogy az osztály legfontosabb szerve a párt és vannak, akik a szakszervezetet, vagy egyéb szervezetet többre becsülik, mint a pártot. Ezek lebecsülik a pártnak, mint az osztály vezető szervezetének jelentőségét. Ezt a nézetet meg kell szüntetni és elevenné kell tenni azt a felismerést, hogy az osztály legfontosabb vezető szervezete a politikai párt.

A másik nézet, ami ellen szintén fel kell lépni, elfogadja a pártot az osztály vezető szervezetének, de lebecsüli a többi szervezetek jelentőségét. Ez lebecsülését jelenti a párt és a nép között lévő közvetítő kapcsolatoknak. Tudnunk kell, hogy ilyen tömegszervezetekre feltétlenül szükség van, mert különben a párt és a széles néptömegek között szakadás keletkezik. Így a dolgozó nép széles rétegei vezetés nélkül, a párt pedig követők nélkül marad.

Irodalom:

Alapfokon

MÓD ALADÁR: A párt (Oktatási Füzetek 1. sz.).

RAKOSI MÁTYÁS: A párt: élesapat. (Megjelent a Szabad Nép április 18-i számában.)

FARKAS MIHÁLY: Az egyesülés feladatai.

Haladóknak

SZTÁLIN: A leninizmus alapjai VIII. fejezet.

SZTÁLIN: A leninizmus kérdései 136—155 oldal és 510—522 oldal (Szikra kiadás).

Bolsevik Párt története 33—54 és 423—436 oldal (Szikra kiadás).

RAKOSI MÁTYÁS: A magyar demokráciáért 11—33 oldal.

KOVÁCS ISTVÁN: Építsük a Magyar Kommunista Pártot. (Szemináriumi füzet.)

Kérdések:

1. Mi a szerepe a marxista-leninista pártnak?
2. Miben különbözik a marxista-leninista párt a többi pártoktól?
3. Milyen legyen az egyesült párt ideológiai alapja?
4. Mi az elmélet jelentősége?
5. Miért kell a pártban ideológiai és szervezeti egységnek lenni?
6. Mit jelent az, hogy a párt élesapat?
7. Mi a demokratikus centralizmus?
8. Mi a pártszerűség?
9. Mi a kritika és önkritika szerepe?
10. Miért szükséges a pártfegyelem?
11. Mi a tömegszervezetek szerepe és hogyan értékeljük a tömegszervezeteket?

